

הלכות מקוות פרק ז

א. אין המקוה נפסל לא בשנוי הריח ולא בשנוי הטעם, אלא בשנוי המראה בלבד. וכל דבר שאין עושין בו מקוה לכתחלה, פוסל את המקוה בשנוי מראה.

ב. פיצד: היין או החלב והדם וכיוצא בהן ממי כל הפרות אינן פוסלין את המקוה בשלשת לוגין, שלא אמרו אלא מים שאובין; ופוסלין בשנוי מראה. אפלו מקוה שיש בו מאה סאה, ונפל לו לוג יין או מי פרות, ושנה את מראיו פסול.

ג. וכן מקוה שיש בו עשרים סאה מים כשרים או פחות מזה, ונפל לתוכו סאה יין או מי פרות, ולא שנו את מראיו הרי אלו כשרים כשהיו, ואין הסאה שנפלה עולה למדת המקוה. ואם נוסף על העשרים, עשרים אחרים מים כשרים הרי זה מקוה כשר.

ד. יש מעלין את המקוה ולא פוסלין, פוסלין ולא מעלין, לא מעלין ולא פוסלין. ואלו מעלין ולא פוסלין השלג, והברד, והכפור, והגלד, והמלח, וטיט הנרוק.

ה. פיצד: מקוה שיש בו ארבעים סאה חסר אחת, ונפל לתוכו סאה מאחד מאלו הרי זה עולה למידתו, והרי המקוה כשר ושלם; נמצאו מעלין ולא פוסלין. אפלו הביא ארבעים סאה שלג בתחלה, והניחו בעוקה, ורסקו שם הרי זה מקוה כשר.

ו. ואלו פוסלין ולא מעלין מים שאובין בין טהורים בין טמאים, ומי כבשים, ומי שלקות, והתמד עד שלא החמיץ, והשכר.

ז. פיצד: מקוה שיש בו ארבעים סאה חסר משקל דינר, ונפל מאחד מאלו משקל דינר לתוכן אינו עולה למדת המקוה, ולא השלימו; ואם נפל מאחד מהן שלשת לוגין, פוסל את המקוה.

ח. ואלו לא פוסלין ולא מעלין שאר המשקין, ומי פרות, והציר, והמריס, והתמד משהחמיץ. פיצד: מקוה שיש בו ארבעים סאה חסר אחת, ונפל מאחד מאלו סאה לתוכו לא העלתו, והרי המים כשרים כשהיו: שאין אלו פוסלין, אלא בשנוי מראה כמו שבארנו.

ט. ופעמים שאלו מעלין את המקוה. פיצד: מקוה שיש בו ארבעים סאה, ונפל לתוכו סאה מאחד מאלו, וחזר ולקח סאה ממנו הרי הארבעים שנשארו, מקוה כשר.

י. מקוה שהדיח בו סלי זיתים וענבים, ושנו את מראיו כשר. מי הצבע פוסלין את המקוה בשלשת לוגין, ואין פוסלין אותו בשנוי מראה.

יא. מקוה שנפל לתוכו יין או מחל או שאר מי פרות, ושנו את מראיו ונפסל פיצד תקנתו: ימתין עד שיירדו גשמים, ויחזרו מראיו למראה מים. ואם היה במקוה ארבעים סאה מים כשרים ממלא ושואב לתוכו, עד שיחזרו מראיו למראה מים.

יב. נפל לתוכו יין או מחל וכיוצא בהן, ונשתנה מראה מקצתו אם אין בו מראה מים שלא נשתנה כדי ארבעים סאה, הרי זה לא יטבל בו; והטובל במקום שנשתנה, לא עלתה לו טבילה: אפלו חבית שליין שנשברה בים הגדול, ומראה אותו מקום כמראה יין הטובל באותו מקום, לא עלתה לו טבילה.

יג. שְׁלֹשֶׁת לֹוְגִין מִיָּם שְׂאוּבִין, שְׁנַפֵּל לְתוֹכָן אֶפְלוּ מִשְׁקַל דִּינָר
יֵין וְשִׁנָּה מִרְאִיהֶן, וְהָרִי מִרְאָה הַכֹּל מִרְאָה יֵין, וְנָפְלוּ לַמָּקוֹה לֹא
פְסָלוּהוּ, אֲלֹא אִם שָׁנוּ אֶת מִרְאֵיו.

יד. שְׁלֹשֶׁת לֹוְגִין חֲסֵר דִּינָר מִיָּם שְׂאוּבִין, שְׁנַפֵּל לְתוֹכָן דִּינָר חֶלֶב
אוּ מִי פְרוֹת, וְהָרִי מִרְאָה הַכֹּל מִיָּם, וְנָפְלוּ לַמָּקוֹה לֹא פְסָלוּהוּ:
עַד שִׁיפְלוּ שְׁלֹשֶׁת לֹוְגִין מִיָּם שְׂאוּבִין שְׂאִין בָּהֶן תַּעֲרֹכֶת מִשְׁקָה
אַחֵר, וְלֹא מִי פְרוֹת.

טו. מָקוֹה שְׁנִשְׁתַּנָּה מִרְאָה מִימֵיו מִחֲמַת עֲצָמוֹ, וְלֹא נָפַל לוֹ דָּבָר
הָרִי זֶה כָּשֵׁר: לֹא אָמְרוּ אֲלֹא שְׁנִשְׁתַּנָּה, מִחֲמַת מִשְׁקָה אַחֵר.